

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 19.03.2020թ. թիվ 2010980124 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 08 >> 08 2020թ. 7-13- 5320

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Կարեն Տոնոյանի ՄԴ/19790-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Նոր Նորք վարչական շրջանի Ն.Ստեփանյան փողոցի 16-րդ շենքի 12-րդ բնակարանի բնակիչ Կարեն Տոնոյանը դիմումով բողոքարկել է Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2010980124 որոշումը՝ նշելով, որ տեսանյութը պարունակում է կադրեր որոնք հրապարակման ենթակա չեն:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը վարչական ակտը բեկանելու հիմք չի կարող հանդիսանալ՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հադվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցը տեղակայել թույլատրվում է երթևեկելի մասի եզրին զուգահեռ մեկ շարքով՝ բացառությամբ այն տեղերի /երթևեկելի մասի տեղային լայնացում/, որտեղ գծանշմամբ թույլատրված են տրանսպորտային միջոցների դասավորման այլ ձևեր:

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2010980124 որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը Երևան քաղաքի Էրեբունի – Դաշտենց – Այվազովսկու – Նուբարաշենի խճուղի փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ 05.03.2020թ.-ին ժամը 13:46:12 վայրկյանից 13:47:49 վայրկյանը՝ 97 վայրկյան տևողությամբ, տեղակայված է երկրորդ շարքում, իսկ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 39-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով (միայն կանգառ կատարելու մասով) նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ կանգառը կատարվել է միայն ուղևորների նստելու կամ իջնելու նպատակով, **չի գերազանցել մեկ րոպե ժամանակահատվածը**, և դրա հետևանքով երթևեկության մյուս

մասնակիցների համար խոչընդոտ կամ վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վտանգ չի ստեղծվել, հետևաբար առկա չէ իրավական որևէ հիմք դիմումատուի արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար:

Ինչ վերաբերում է դիմումատուի այն պնդմանը, որ կայացված վարչական ակտով խախտվել է իր մասնավոր և (կամ) անձնական կյանքին միջամտելու արգելքի վերաբերյալ ՀՀ Սահմանադրությամբ երաշխավորված սկզբունքները, անհիմն են, քանի որ ՀՀ Սահմանադրության 34-րդ հոդվածի համաձայն՝ անձնական տվյալների մշակումը պետք է կատարվի բարեխղճորեն, օրենքով սահմանված նպատակով, **անձի համաձայնությամբ կամ առանց այդ համաձայնության՝ օրենքով սահմանված այլ իրավաչափ հիմք առկայությամբ**, իսկ անձնական տվյալների պաշտպանությանը վերաբերող մանրամասները սահմանվում են օրենքով, <<Անձնական տվյալների պաշտպանության մասին>> օրենքի (այսուհետ՝ Օրենք) 3-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ **անձնական տվյալը դա՝ ֆիզիկական անձին վերաբերող ցանկացած տեղեկություն, որը թույլ է տալիս կամ կարող է թույլ տալ ուղղակի կամ անուղղակի կերպով նույնականացնել անձի ինքնությունը, նույն հոդվածի 4-րդ կետի համաձայն՝ անձնական տվյալների օգտագործումը դա՝ անձնական տվյալների հետ կատարվող գործողություն, որի ուղղակի կամ անուղղակի նպատակը կարող է լինել որոշումներ ընդունելը** կամ կարծիք ձևավորելը կամ իրավունքներ ձեռք բերելը կամ իրավունքներ կամ արտոնություններ տրամադրելը կամ իրավունքները սահմանափակելը կամ զրկելը կամ այլ նպատակի իրագործումը, որնք տվյալների կամ երրորդ անձանց համար առաջացնում կամ կարող են առաջացնել իրավական հետևանքներ կամ այլ կերպ առնչվել նրանց իրավունքների ու ազատություններին, նույն օրենքի 16-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ անձնական տվյալները մշակելու հիման վրա տվյալների սուբյեկտի համար իրավական հետևանքներ առաջացնող կամ այլ կերպ նրա իրավունքներին ու օրինական շահերին առնչվող **որոշումներն ընդունվում են տվյալների սուբյեկտի համաձայնությամբ կամ օրենքով նախատեսված դեպքերում**, սույն դեպքում որոշում ընդունելու համար իրավական հիմք է հանդիսանում <<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի, <<Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին>> օրենքի և Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքով սահմանված պահանջները:

Ավելին, օրենքով երաշխավորված անձնական տվյալների պաշտպանության շրջանակներում անձնական տվյալները երրորդ անձանց փոխանցելու արգելքի համատեքստում, միաժամանակ պահանջ է սահմանված անձնական տվյալների սուբյեկտի՝ իր անձնական տվյալների վերաբերյալ տեղեկություններ ստանալու իրավունքի մասին, որը Ճանապարհային ոստիկանության կողմից իրականացվել է վարչական իրավախախտման փաստի հիման վրա դիմումատուի անձնական տվյալների մշակման արդյունքում ընդունված որոշումը անձամբ անձնական տվյալների հասցեատիրոջը հասանելի դարձնելու միջոցով:

Միաժամանակ անհրաժեշտ է նկատել, որ վերը նշվածի համատեքստում դիմումատուի անձնական տվյալներին միջամտություն թույլ չտալը երաշխավորված է նաև այն չափանիշով, որ վիճարկվող որոշումը հասցեագրվում է դիմումատուին և առաքվում իր հասցեով՝ <<Փոստային կապի մասին>> օրենքի և ՀՀ կառավարության 09. ապրիլի 2007թ-ի 173-Ն որոշման պահանջներին համապատասխան, ինչպես նաև այն չափանիշով, որ <<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող

վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օ ենքի 8-րդ հոդվածքվ սահմանված պահանջներին համապատասխան վիճարկվող վարչական ակտը պարունակում է PIN անհատական ծածկագիր, որը հասանելի է միայն վարչական ակտի հասցեատիրոջը և որի միջոցով է միայն հնարավոր ուսումնասիրել վարչական իրավախախտման փաստի տեսանյութը, իսկ <<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օ ենքի 4-րդ հոդվածի 10-րդ մասի համաձայն՝ <<Վարչական ակտի հասցեատիրոջը հանձնվող (իրազեկող, Հայաստանի Հանրապետության ոստիկանության կայքում տեղադրվող) վարչական ակտում զետեղված՝ իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութի կադրում կամ լուսանկարում արձանագրված անձանց պատկերները մթնեցվում են>>, նորմի տառացի մեկնաբանությանարդյունքում ակնհայտ է, որ խոսքը գնում է, ոչ թե տեսանյութի դիտման արդյունքում անձանց պատկերների մթնեցման, այլ ինտերնետային կայքում տեղադրված կամ ակտի հասցեատիրոջը հանձնված որոշման (վարչական ակտի) տեսանյութից դրված դրվագում լուսանկարում հայտնված անձանց պատկերների մթնեցման մասին:

Այսպիսով, դիմումատուի արարքում առկա են Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օ ենքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ մասի հատկանիշները, հետևաբար նրան վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին որոշումն օրինական է և իրավաչափ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օ ենքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 19.03.2020թ. թիվ 2010980124 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օ ենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Կարեն Տոնոյանին:

Ե.Կարապետյան

Կատարող՝ Գ.Սարգսյան
Հեռ՝ 011 544-783